

Pravni fakultet u Zagrebu
Katedra za Kazneno pravo

Ante Cecelja

KD Ubojstvo

-na temelju sudske prakse Županijskog suda u Varaždinu

analiza sudske prakse

voditelj seminara: prof.dr.sc. Davor Derenčinović

Zagreb, svibanj 2017.

SADRŽAJ

I.	UVOD.....	2.
	A. Kazneno djelo UBOJSTVO.....	2.
	B. Činjenično stanje.....	2.
II.	PRESUDA 1.....	3.
	A. Odluka suda	3.
	B. Analiza dokaza.....	4.
	C. Zaključak.....	4.
	D. Obrazloženje sankcija.....	5.
	E. Žalbe.....	5.
	a) Županijskog državnog odvjetnika.....	5.
	b) Obrana.....	5.
	c) Rješenje VSRH.....	6.
III.	PRESUDA 2.....	6.
	A. Odluka suda.....	6.
	B. Pravna analiza.....	7.
	C. Sankcija.....	7.
	D. Žalbe.....	8.
	a) Županijskog državnog odvjetnika.....	8.
	b) Obrana.....	8.
	c) Rješenje VSRH.....	9.
IV.	IZDRŽAVANJE KAZNE.....	9.
V.	ZAKLJUČAK.....	10.
VI.	LITERATURA.....	11.

I. UVOD

A. Kazneno djelo UBOJSTVO

Zakonski opis kaznenog djela čl. 110. KZ-a glasi „Tko ubije drugoga, kaznit će se kaznom zakona najmanje pet godina.“ Ono se sastoji u usmrćivanju drugoga. Poznato nam je već iz Hamurabijevog zakonika, te se pojavljivalo u raznim pravnim kulturama, zakonima i pravnim sustavima, a poznato nam je dakako i danas. Ono je materijalno kazneno djelo kod kojeg je posljedica u biću kaznenog djela. Objekt radnje ubojstva je čovjek čiji život uživa apsolutnu pravnu zaštitu. Radnja se sastoji u namjernom prouzročenju smrti drugoga. Ubojstvo se može počinuti činjenjem (npr. pucanje iz vatrenog oružja, napad hladnim oružjem, korištenje otrova...) i nečinjenjem. U potonjem slučaju neće odgovarati svatko nego ona osoba koja ima svojstvo garanta (osoba koja garantira da do posljedice neće doći) a u primjerima se često navodi majka koja namjerno ne hrani svoje dijete koje zbog gladi umire. Kazneno djelo ubojstva je počinjeno u vrijeme kada je počinitelj poduzeo radnju počinjenja ili propustio učiniti dužnu radnju u slučaju nečinjenja. Ubojstvo je moguće počinuti s namjerom. Utvrđivanje oblika namjere bitno je kod odmjeravanja kazne. U KZ-u se spominju različiti kvalificirani i privilegirani oblici ubojstva, od teškog ubojstva čl. 111. KZ-a koji u svome članku još razlikuje posebnu klasifikaciju (ubojstvo na okrutan ili podmukao način, osobe koja je posebno ranjiva, dob, tjelesne ili duševne smetnje, bliske osobe, ubojstvo iz koristoljublja, radi počinjenja ili prikrivanja, ubojstvo službene osobe), usmrćenja kod kojeg isto razlikujemo u 3 stavka čl. 112. Usmrćenje na mah, čedomorstvo i usmrćenje na zahtjev, U slučaju prouzročenja smrti drugoga iz nehaja radit će se o posebnom kaznenom djelu iz čl. 113. KZ-a „Prouzročenje smrti iz nehaja“. Analizom odabranog slučaja biti će dodatno objašnjen određen oblik ubojstva relevantan za slučaj. Za analizu sudske prakse uzeo sam slučaj pravomoćno presuđen na Županijskom sudu u Varaždinu gdje je slučaj pokrenut optužnicom u ožujku 2009. godine, a završen u travnju 2011. godine.

B. Činjenično stanje

U optužnici se navodi da je dana 11. veljače 2009. oko 17,30 sati, u mjestu Črnile, u dvorištu kuće broj 22, D.F., 74. godine, nakon verbalnog i fizičkog sukoba s D.J., u cilju da D.J. liši života, imenovanog udario nekoliko puta drškom lopate duljine 65 cm, promjera 3,5 cm, više puta po glavi i tijelu i tom prilikom D.J. uz veći broj krvnih podljeva, koje povrede su bile lake naravi, nanio i prijelom kostiju nosa i obje gornje čeljusti, prijelom petog i šestog desnog

rebra, te prijelom kostiju svoda i baze lubanje s nagnječenjem mozga, koje povrede su bile teške i po život opasne, tako da je imenovani zbog istih nakon nekoliko sati u Općoj bolnici u Varaždinu preminuo, dakle D.F. je drugog usmrtio pa je time počinio kazneno djelo protiv života i tijela – ubojstvom, označeno i kažnjivo po čl. 110. KZ-a. Predložena je rasprava pred županijskim sudom, uvid u zabilješke istražnog suca i, kako je okrivljenik nedugo nakon incidenta stavljen u pritvor, i produljenje pritvora nad okrivljenikom D.F. Po istražnom sucu je okrivljeni D.F. priznao djelo koje mu se stavlja na teret, a u svojoj obrani rekao kako je išao na svom biciklu prema dućanu, pozdravio oštećenog i započeo s njim razgovor koji se pretvorio u prepirku koja se odrazila na to tko je više zaslužan za izgradnju dućana i društvenog doma u selu, što je okrivljenog revoltiralo jer oštećeni nije pridonio izgradnji za razliku od njega koji je bio najzaslužniji u selu za to. Nakon verbalne prepirke oštećeni D.J. se prijeteći postavio prema njemu kao da će ga baciti sa bicikla. D.J. uzima lopatu i najprije udara D.F. u predio glave, a potom u rame, nakon čega dolazi do puknuća metalnog dijela lopate. Kako je drveni dio lopate ostao kod oštećenog, došlo je do međusobnog natezanja i kada je oštećenog odbacio, oštećeni je pao na kut stepeništa i sa drvenim dijelom lopate je okrivljenik oštećenog udario dva puta po glavi. Kako je bio obliven krvlju zbog udarca oštećenog, okrivljenik je bio razdražen, ljut i odlučio je usmrtiti oštećenoga. Ispitan je veći broj svjedoka, time da nitko od njih nije bio neposredni očevidac događaja, isti su svjedočili na okolnost što su vidjeli nakon događaja i neposredno prije istog, kao i na okolnost ličnosti okrivljenika i oštećenoga. Rezimirajući činjenično stanje, državno odvjetništvo je utvrdilo da je D.F. počinio sve elemente kaznenog djela ubojstva.

II. PRESUDA 1

A. Odluka suda

Nakon održane i završene glavne i javne rasprave u kolovozu 2009. presuđeno je da je okrivljenik D.F: kriv što je nakon opisanog činjeničnog stanja u bolnici u Varaždinu oštećeni D.J. umro od posljedica nastalih ozljedama okrivljenika. Sud je odredio da ga je okrivljeni usmrtio u prekoračenju granica nužne obrane, a do kojeg je došlo zbog jake razdraženosti i prepasti prouzročene napadom čime je počinjeno KD ubojstva po čl. 110. KZ-a u svezi čl. 21. st. 3 KZ-a osuđuje se na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine i šest mjeseci u koju je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru. U svojoj obrani je iznio da je mu je bio izazvan revolt kada je oštećeni počeo govoriti kako je on bio zaslužan za izgradnju dućana. Kako je došlo do fizičkog obračuna oštećeni D.J. je prvi zamahnuo lopatom, a okrivljeni je tim putem zadobio ozljede lake naravi, no ozljeda glave mu je zamutila vid jer je iz rane počela teći krv. Kako je

bio revoltiran posrnuo je na oštećenog u strahu da ga ovaj ne napadne ponovno pošto je nakon pada i okrivljenome rekao „ti buš dobil“.

B. Analiza dokaza

Ispitivanjem svjedoka je neosporno da je došlo do verbalnog i fizičkog obračuna između okrivljenika i oštećenog. Sudsko medicinska vještakinja iznosi mišljenje da rana na glavi koju je zadobio okrivljenik uistinu obilno krvari, mogao je imati omaglice, vrtoglavice i tome slično. Kako je po fotodokumentaciji metalni dio lopate bio odvojen i poprskan krvlju, sud priznaje iskaz okrivljenoga kojim je nakon što ga je udario oštećeni, metalni dio otpao. Pitanje je postavljeno da li je okrivljeni nasrnuo na njega odmah nakon oštećenikovog napada ili je oštećeni već krenuo prema kući nakon napada lopatom. Dolazimo do iskaza svjedoka F.M koji se vraćao iz dućana i koji je rekao da ih je vidio kako su se počeli gurati i tako zakoračili u dvorište oštećenog. S druge strane svjedokinja K.D., koja je bilo u svojoj kuhinji udaljenoj 50 m od mjesta događaja, rekla da je uočila oštećenog koji je nakon udarca lopatom krenuo prema vratima svoje kuće. Sud je nakon razmatranja poklonio vjeru svjedoku F.M. koji je bio bliži incidentu, činjenici da je u to vrijeme polako počeo padati mrak i jer je on nepristran svjedok koji ne poznaje okrivljenoga, ni živi u mjestu Črnile, dok svjedokinja K.D. bila udaljenija i bila pristranija svjedokinja koja je rekla da je oštećeni jako volio isticati sebe. Uz medicinskog vještaka, sud je pozvao i psihijatrijskog vještaka koji je rekao da reakcijom zaprepaštenosti, osupnutosti i šoka može reagirati svaka osoba neovisno o njezinim oznakama osobnosti, drugim riječima ne može se kauzalno pripisati primarnim oznakama ličnosti već oznakama situacije, događaja.

C. Zaključak

Uvidom u dokaze i razmatranjem predmeta na sudu radi se o istom kriminalnom događaju opisanim u optužnici, daljnjim utvrđivanjem činjenica proizlazi zaključak da je optuženik kazneno djelo ubojstva počinio u prekoračenju nužne obrane, a do kojeg je došlo zbog jake razdraženosti i prepasti prouzročenog napadom oštećenoga. Nužna obrana je ona koja je prijeko potrebna da počinitelj od sebe ili drugoga odbije istodobni ili izravno predstojeći napad i može biti razlog isključenja protupravnosti. Prekoračenje nužne obrane je u slučaju u kojem je obrana intenzivnija od one koja bi bila dostatna za odbijanje istodobnog protupravnog napada, gotovo svi uvjeti su ispunjeni za postojanje nužne obrane, no nedostaje srazmjer. Poduzeta radnja nije bila prijeko potrebna te je napadnuti prešao dozvoljenu granicu potrebne obrane. Zakon takvog počinitelja privilegira zbog toga što postoji istodobni napad, pa je u takvoj situaciji moguće

počinitelja blaže kazniti. Iako po iskazu psihijatrijskog vještaka koji je ustanovio da je oštećeni bio ubrojav u vrijeme počinjenja, nalaže da su komponente ubrojavosti, a to su sposobnost shvaćanja značenja svojeg postupanja i sposobnost vladanja svojom voljom, bile smanjene i to u značajnoj mjeri. Utvrđeno je postojanje krivnje jer slijedom navedenog optuženik je zadavanjem udaraca postupao s izravnom namjerom da oštećenoga usmrti.

D. Obrazloženje sankcija

Kako je obrazloženo da je optuženik počinio djela sa izravnom namjerom, svjestan protupravnosti, no zbog stanja jake razdraženosti i prepasti prouzročeno napadom oštećenoga, djelovao je sa smanjenom ubrojavivošću. Kazna od dvije godine i šest mjeseci primjerena je kako za počinjeno djelo, ličnost počinitelja tako i da se njome ostvari svrha kaznenih sankcija i kažnjavanja.

E. Žalbe

a) Županijsko državno odvjetništvo

Smatraju da je sud utvrdio pogrešno činjenično stanje, te da je na tako utvrđeno stanje pogrešno primijenio zakon. Za razliku od suda smatraju da je svjedokinja D.K. vjerodostojniji svjedok od F.M. jer je ono što je vidjela bilo iznimno detaljno opisana okolnost događaja. Da se oštećeni po sudsko medicinskom vještaku branio više, nego kako tvrdi sud. Pitanje jake razdraženosti, potkrepljuje iskazima svjedoka koji tvrde da je okrivljenik inače osoba teške naravi, sklon svađama i nasilju.

b) Obrana

Podnosi žalbu radi odluke o kazni. Obzirom na okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, a koje su utvrđene tijekom postupka, proistječe da je optuženik predmetno djelo učinio u nužnoj obrani, prekoračivši doduše granice sa konačnim ishodom nažalost smrt napadača. Uz kajenje i žaljenje radi tragične posljedice i uzimajući dob optuženika (74. godine) traži se manja kazna.

c) Rješenje VSRH

Prihvata se žalba državnog odvjetnika, ukida se presuda i predmet se vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Uslijed odluke, žalba obrane D.F. je bespredmetna.

U činjeničnom stanju je preispitan iskaz svjedoka F.M. koji iako je bio toliko blizu incidenta i čuo svađu, nije vidio sa čime je oštećeni udario okrivljenika. Iskaz D.K:je prvostupanjski sud ocijenio nevjerodostojan, no sud navodi kako je sa udaljenosti ona ipak neke činjenice detaljno iznijela i ne treba se iskaz zbog udaljenosti smatrati odmah kao nevjerodostojan. Za pravilno ocjenu sud je ukazao da je potrebno provesti rekonstrukciju na mjestu događaja gdje je provedena rekonstrukcija utvrdila da je sa mjesta gdje je bila svjedokinja D.K. jasno vidi mjesto događaja. Vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu potpomogao je i iskaz psihijatrijsko vještaka koji je okrivljenika okarakterizirao kao osobu teške naravi.

III. PRESUDA 2

A. Odluka suda

Objavom presude u travnju 2011. godine sud je presudio da je zbog navedenog činjeničnog stanja i provedenih dokaza i ispitivanih svjedoka, okrivljeni D.F. kriv na temelju čl. 110. KZ-a ubojstvo i osuđuje se na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine i šest mjeseci u koju se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od veljače 2009. do kolovoza 2009. godine. Kako je uvažena tužba državnog odvjetništva proveli su se iskazi i dokazi u novom postupku i pred novim sudskim vijećem. Obrana smatra kako je iskaz svjedokinje D.K. nevjerodostojan, a i navodi kako je mišljenja da okrivljeni „doista nije osoba u kojoj se krije ubojica s izravnom namjerom kojemu je jedini cilj bio oduzeti život oštećenog već da se radilo doista o nesretnoj situaciji u kojoj se vjerojatno nitko živ ne bi želio naći“. Navodi da se ukoliko zaključiti da se nije radilo o samoj obrani s obzirom na splet okolnosti tada u svakom slučaju obrana smatra da se radi o privilegiranom obliku KD ubojstva tj. ubojstvo na mah kada počinitelj odluku o tom činu donosi trenutno – na mah – zbog jake razdraženosti (afekta), u koje je stanje došao bez svoje krivnje ponašanjem usmrćenog u vrijeme počinjenja djela.

B. Pravna analiza

Optužbom se D.F. stavlja na teret KD iz članka 110. KZ-a, odnosno KD protiv života i tijela-ubojstvom. Obrana problematizira da se radi o nužnoj obrani, ako pak to sud ne bi prihvatio sud moguće je da se radi o privilegiranom obliku ubojstva-na mah. Zaključak je suda da nema primjene instituta nužne obrane jer je nakon dva udarca oštećeni krenuo prema svom kućnom pragu. Samostalno je odlučio da će taj napad isti prekinuti. Nakon dvoje zadanih udarca, oštećeni nije više napadao okrivljenog. Kako je argumentirano otklonjeno pravo

pozivanja na institut nužne obrane, razumljivo ne radi ni o počinjenju u prekoračenju istoga instituta. Pitanje da li se radi o ubojstvu na mah sud utvrđuje da je stanje razdraženosti u kojoj se našao okrivljeni zaslužan u jednu ruku i sam zbog toga što je najprije počeo verbalni sukob u kojem su obje strane krenule prijetiti. Takve radnje se ne mogu podvući pod samo provokaciju oštećenoga jer su takve radnje obostrane. Po ocjeni suda u radnjama optuženika su na opisan način ostvareni svi zakonski elementi KD ubojstva iz čl. 110 KZ-a, u objektivnom smislu.

C. Sankcija

Stupanj krivnje kod okrivljenog D.F: nije maksimalan, on je smanjeno ubrojiv, svjestan protupravnosti svog postupanja i djelo čini izravnom namjerom. Ovdje se ugrožava kaznenim djelom zaštićeno dobro koje se očituje u ugrožavanju, a naposljetku i lišavanju života, okrivljeni uništava temeljno ljudsko pravo. Okolnost što usmrćuje oštećenoga nakon obostrane svađe koji svađi doprinosi, uzeta je u obzir kao olakotna u mjeri da sud primjeni institut ublažavanja kazne ispod granice zapriječene kazne. Stupanj krivnje, jačina ugrožavanja zaštićenog dobra, poodmakla životna dob, obostrana netrpeljivost ukazuju da radi ostvarenja svrhe kažnjavanja okrivljenome se ukazuje kazna zatvora u trajanju od četiri godine i šest mjeseci. Po ocjeni suda kazna je primjerena i opravdana svim iznijetim okolnostima i vjeruje da može utjecati na optuženoga da se razvije osjećaj odgovornosti, a tako i na sve ostale da ne čine kaznena djela.

D. Žalbe

a) Županijsko državnog odvjetništvo

Smatraju da izrečena kazna nije primjerena težini kaznenog djela i ličnosti okrivljenoga, a posebno da nije bilo uvjeta za primjenu odredaba o ublažavanju kazne iz čl. 48 i čl. 49. KZ-a. Sud je naime prilikom izricanja kazne kao olakotne okolnosti uzeo u obzir da je u vrijeme počinjenja djela bio smanjeno ubrojiv, doprinos oštećenoga i poodmaklu životnu dob. Te okolnosti su opravdane, međutim precijenjene i nisu od značaja da bi opravdale institut ublažavanja kazne, posebno u načinu izvršenja kaznenog djela od strane okrivljenika.

b) Obrana

Okrivljenik podnosi žalbu radi bitne povrede odredaba kaznenog postupka, povrede kaznenog zakona i pogrešnog i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja. Kod bitne povrede kaznenog postupka se po mišljenju obrane očevid, rekonstrukcija trebao umjesto podneva u

prosincu provesti u isto vrijeme kada se incident dogodio, oko 17:30 u veljači, obzirom na doba dana i vidljivost na koju je utjecao iskaz svjedokinje D.K. Obrana smatra da je sud počinio povredu kaznenog zakona na štetu optuženog pa je stoga presuda nezakonita. Smatra da nije počinjeno djelo ubojstva iz čl. 110 KZ-a jer to ne proistjeće iz rezultata postupka odnosno za istu kvalifikaciju nema nedvojbenih dokaza. Na temelju svih provedenih dokaza optuženik je mogao počinuti jedino kazneno djelo ubojstva na mah. Bez svoje krivnje je od strane oštećenoga doveden u jaku razdraženost i prepast i to stoga što ga je oštećeni nakon verbalnog sukoba prvi izudarao i to po glavi i ruci nakon čega je očito razdražen i prepadnut napao oštećenog. Obrana smatra da je sud pogrešno ocijenio da je za očiti napad na tjelesni integritet optuženika počinjen od strane oštećenog, odgovoran sam optuženik. Pri profesionalnom iskazu psihijatrijskog vještaka je očito bilo i određeno da je to situacija koja svakog prosječnog čovjeka može osupnuti, zaprepastiti, šokirati i razdražiti. Za razliku od suda tvrdi da optuženik nije kriv za napad koji je u njemu proizveo razdraženost i prepast unatoč verbalnom sukobu. Sud je pogrešno utvrdio činjenično stanje kada se izjasnio da je optuženik sam kriv za napad oštećenog jer je činjenica da je, nakon verbalnog sukoba, fizički sukob započeo oštećeni udarcem u glavu okrivljenog.

c) Rješenje VSRH

Odbijene su žalbe državnog odvjetnika i optuženika D.F. kao neosnovane te se potvrđuje prvostupanjska presuda i vjeruje da je u slučaju tužbe državnog odvjetnika ublažavajuća kazna od četiri godine i šest mjeseci opravdana i da olakotne okolnosti nisu precijenjene, dok je na tri točke u tužbi obrane (povreda kaznenog postupka, kaznenog zakona i pogrešno utvrđeno činjenično stanje) Vrhovni sud stao uz odluku prvostupanjskog suda. Takvim ispitivanjem prvostupanjske presude, sud nije našao povrede zakona i zato su žalbe ostale neosnovane.

IV. IZDRŽAVANJE KAZNE

Od dana 11. veljače 2009. godine kada se nesretan incident dogodio, prema istražnom sucu, optuženi D.F. priveden je u pritvor istoga dana, a koji može trajati do 11. ožujka 2009. godine. Optužnicom je podnesem prijedlog za produljenje pritvora, te je nakon prve presude, održane 20. kolovoza 2009. godine, kada je optuženi osuđen na dvije godine i šest mjeseci uračunato vrijeme provedeno u pritvoru početo od 11. veljače 2009. godine do 20. kolovoza 2009. godine. Nakon žalbi prvostupanjskog suda, presuda je na temelju VSRH, sjednica održana 20. siječnja 2010. godine, vraćena na ponovno suđenje u kojem je presuda bila objavljena 11. travnja 2011. godine, a u kojem je optuženi osuđen na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine i šest mjeseci

u koji se u izrečenu kaznu uračunava vrijeme provedeno u pritvoru početo od 11. veljače 2009. godine do 20. kolovoza 2009. godine. Presuda je postala pravomoćna nakon sjednice VSRH 9. travnja 2013. godine i potvrđena je kazna u trajanju od četiri godine i šest mjeseci. Zatvorenik je dana 27. rujna 2013. godine priveden na izdržavanje kazne u kaznionicu Lipovica-Popovača. 13. listopada 2014. godine je zatvorenik podnio molbu za pomilovanje. Nakon dovršenog postupka pomilovanja 25. siječnja 2016. godine, zahtjev za pomilovanje je odbijen. Molbu za pomilovanje moguće je ponoviti nakon proteka roka od dana donošenja odluke o pomilovanju, te je to i drugoga dana učinjeno. Na sjednici Povjerenstva za uvjetni otpust, održanoj 21. ožujka 2016. godine, uvjetno je otpustio zatvorenika D.F. Uvjetni otpust je počeo 17. lipnja 2016. sve do isteka vremena kazne koja je bila određena presudom, do 18. rujna 2017. godine. Povjerenstvo je preslušalo zatvorenika i zauzelo stajalište da su ispunjene penološke pretpostavke za uvjetno otpuštanje s izdržavanja kazne.

V. ZAKLJUČAK

U prvoj presudi, sud je odredio da je okrivljeni oštećenoga usmrtio u prekoračenju granica nužne obrane, a do kojeg je došlo zbog jake razdraženosti i prepasti prouzročene napadom čime je počinjeno KD ubojstva po čl. 110. KZ-a u svezi čl. 21. st. 3 KZ-a. Iako je došlo do jake razdraženosti i prepasti prouzročene napadom, smatram da je ta presuda bila preblaga, zbog toga što je prije fizičkog sukoba, jedno vrijeme trajao verbalni sukob u kojem nije bilo bitno tko je od strana započeo, nego da su obje obostrano sudjelovale u provokaciji drugoga, kako su obje strane sudjelovale razmjerno, nije došlo do sukoba samo zbog provokacije jedne strane. Okrivljenik se tako nije mogao braniti isticanjem da je htio spriječiti izravan napad, ničim izazvan. Smatram da je u drugoj presudi kazna bila prestroga i stava sam obrane koja obrazlaže da se radi o privilegiranom obliku ubojstva, ubojstvo na mah. Iako su iskaz svjedokinje uvažili kako je vidjela da je oštećeni nakon napada krenuo prema kućnom pragu, razdraženost, prepast i šok kod okrivljenoga nije prestao, te je i samim iskazom psihijatrijskom vještaka moguć šok i neposredno nakon napada ostati neko vrijeme. Kako je zbog udarca u glavu počela teći krv i isprovocirala stanje razdraženosti kod okrivljenoga, sud je trebao uzeti u obzir i osuditi ga za privilegirani oblik ubojstva na mah.

VI. LITERATURA

Spis -Županijskog suda u Varaždinu „okr. D.F. i dr., čl. 110., I. i II. svežanj“

KZ – Kazneni zakon 2011. godine, pročišćeni dio

Knjige

- a) D. Derenčinović i dr.; Kazneno pravo opći dio, prvi i drugi dio; Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu. 2013.
- b) D. Derenčinović (ur.) i dr.; Posebni dio kaznenog prava; Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu. 2013.